

La Santíssima Trinitat - Temps Ordinari

[Dt 3,32-34.39-40](#)

[Rm 8,14-17](#)

[Mt 28,16-20](#)

Déu llunyà? Déu estrany? Déu enigmàtic? Déu misteriós?

La paraula "Déu" sembla que, d'entrada, ens suggereix l'ésser superior, que està per damunt de tot i que ho domina tot. I quan es pensa amb la paraula que s'ha utilitzat en la confessió cristiana, a més a més de considerar-se'l *llunyà*, se l'ha considerat *estrany*, *enigmàtic* i *misteriós*... És el que pot suggerir, d'entrada, l'expressió "*Santíssima Trinitat*": Déu és "un, però en tres persones". Tot plegat no sembla massa atractiu. No, amb l'entusiasme amb el que presenta Déu el llibre del Deuteronomi, que hem escoltat a la primera lectura.

Déu llunyà? Déu estrany? Déu enigmàtic? Déu misteriós?

Déu llunyà?

Però aquests qualificatius aplicats a Déu contrasta en la manera, com aquest Déu s'ha volgut manifestar-se a la humanitat. Déu s'ha volgut manifestar-se proper, tan proper que s'ha fet un de nosaltres, s'ha fet tan extremadament proper que s'ha fet de carn i ossos com nosaltres. És Jesús de Natzaret, el Fill de Déu encarnat, qui ens l'ha revelat. I ha volgut romandre amb nosaltres fins a la fi del món. I hi és present, d'una manera especial en el germà necessitat. Déu és llunyà? **Déu és proper!**

Déu estrany?

I aquest Jesús, Déu amb nosaltres, ens ha presentat la Divinitat, ens ha presentat Déu, com una família. No hi pot haver una imatge més propera i domèstica que una família; i una família ben unida: com un pare, amb el seu fill ben units per un fort vincle, al que se li dona el nom d'Esperit, l'Esperit Sant. Déu és estrany? **Déu és família!**

Déu és enigmàtic?

I hem escoltat com Pau avui ens ha dit que podem dirigir-nos a Déu com a Pare, perquè, per acció d'aquest Esperit, nosaltres esdevenim també membres d'aquesta família. Nosaltres en som també fills del Pare, Déu, i germans del Fill, encarnat en Jesús de Natzaret. Déu és enigmàtic? **Déu és familiar!**

Déu és misteriós?

El que fa que Déu no sigui llunyà, sinó proper; el que fa que Déu no sigui estrany, sinó família; el que fa que no sigui misteriós, sinó familiar, és que Déu és amor i, per tant, es fa proper, és una família que s'estima, i el seu amor, l'Esperit Sant, ens fa familiars seus. I això fa que Déu no sigui precisament misteriós, sinó que és comunitat d'amor. Déu és misteriós? **Déu és misteri d'amor!**

Aquest és el Déu cristià, el Déu que ens va mostrar Jesús, i és el Déu que Ell ens envia a anunciar a tots els pobles, a tots els nostres entorns amb la nostra paraula i amb el nostre testimoni de vida, fent-nos propers, familiars, sempre moguts per l'Esperit de Déu, que és misteri d'amor, i que és ben viu en el més profund de la nostra interioritat.

ETIQUETES

MISTERI FAMÍLIA AMOR